Rok 1912.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Część VI. — Wydana i rozesłana dnia 22. lutego 1912.

Nr. 9.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Rady szkolnej krajowej z dnia 20. stycznia 1912 L. 529/pr. o przesunięciu niektórych miejscowości do wyższej klasy płac nauczycielskich.

Na podstawie art. 11. ustawy z dnia 23. kwietnia 1911 Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 72, c. k. Rada szkolna krajowa za zgodą Wydziału krajowego przesunęła następujące miejscowości do wyższej klasy płac nauczycieli ludowych, a mianowicie:

A) Z klasy III. do II.:

Borysław i Tustanowice z Wolanką w okręgu drohobyckim; Zakopane w okręgu nowotarskim.

B) Z klasy IV. do II.:

Kleparów, Zamarstynów i Zniesienie w okręgu lwowskim zamiejskim.

C) Z klasy IV. do III.:

Iwonicz w okręgu krośnieńskim; Knihinin wieś i kolonia w okręgu stanisławowskim; Kulparków i Winniki w okręgu lwowskim zamiejskim; Po-

sada górna i Posada olchowska w okręgu sanockim; Rabka w okręgu myślenickim; Swoszowice i Borek fałęcki w okręgu podgórskim; Szczawnica w okręgu nowotarskim; Truskawiec w okręgu drohobyckim; Zabłocie w okręgu żywieckim.

Postanowienie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1. stycznia 1912.

Za c. k. Namiestnika:
Dembowski w. r.

Nr. 10.

Rozporządzenie wykonawcze

z 29. grudnia 1911 do ustawy z dnia 12. maja 1909 Nr. 68 Dz. u. i rozp. krajowych, normującej płace emerytalne lekarzy okręgowych tudzież zaopatrzenia wdów i sierót po nich pozostałych wydane na podstawie § 23 tej ustawy przez Wydział krajowy w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem.

Do § 2.

Opłaty przypadające z funduszu krajowego jako udział w wydatkach funduszu powiatowego w tych powiatach, które już zabezpieczyły lekarzom okręgowym płace emerytalne i zaopatrzenia dla wdów i sierót, asygnowane będą odnośnym Wydziałom powiatowym z końcem każdego roku przedmiotowego.

Lekarze okręgowi, którzy mają zapewnioną emeryturę i zaopatrzenie dla wdów i sierót z innych funduszów publicznych — jakoteż lekarze okręgowi, którzy pobierają już emeryturę z funduszów publicznych, nie nabywają praw z powyższej ustawy, a tem samem lekarze ci nie są obowiązani do wnoszenia przepisanych § 3 al. a i b ustawy opłat do funduszu emerytalnego.

Natomiast lekarze okręgowi, którzy pobierają płace emerytalne z prywatnych kas chorych lub zakładów ubezpieczeń, mają prawo do emerytur i zaopatrzeń z funduszu pensyjnego lekarzy okręgowych.

Do § 3.

Lekarze okręgowi, mianowani po wejściu w życie tej ustawy, opłacać będą wymienione w § 3 ustawy wkładki począwszy od dnia nominacyi.

Lekarze okręgowi, którzy już pełnili służbę przed wejściem w życie wymienionej ustawy, obowiązani są uiszczać 3% bieżące wkładki emerytalne od 1. lipca 1909 począwszy.

Według tych samych zasad wnoszone być mają 3% opłaty do funduszu pensyjnego tak ze strony funduszu powiatowego, jak i krajowego.

Opłaty jednorazowe od dekretu nominacyjnego w kwocie 100 K mają uiścić wszyscy lekarze okręgowi, należący do funduszu pensyjnego po uzyskaniu stabilizacyi.

W tym celu Wydział powiatowy po myśli postanowień § 8 ustawy z dnia 5. października 1906 Nr. 148 Dz. u. i rozp. kraj., po upływie jednego roku nienagannej służby prowizorycznej i na skutek wniesionej w tym względzie prośby lekarza okręgowego przedstawi Wydziałowi krajowemu stosowny wniosek.

Wydziały powiatowe obowiązane są podawać bezzwłocznie do wiadomości Wydziału krajowego wszelkie zmiany zaszłe co do lekarzy okręgowych i funkcyonowania okręgów.

Lekarze okręgowi winni podania swe i prośby w sprawach służbowych i osobistych a w szczególności przy kompetowaniu o posady w innych okręgach, wnosić na ręce i za pośrednictwem Wydziału powiatowego.

Wkładki emerytalne wymierzane będą od wysokości płacy lekarza okręgowego, z wyłączeniem ryczałtu objazdowego i wszelkich innych dodatków.

Wymiar i szczegółowe obliczenie kwot opłacać się mających do funduszu pensyjnego dokonywane będzie oddzielnem rozporządzeniem Wydziału krajowego w każdym poszczególnym wypadku. Opłata od dekretu nominacyjnego w kwocie 100 K uiszczoną być ma tylko raz jeden w ciągu całej służby lekarza okręgowego, chociażby pełnił ją w kilku okręgach względnie powiatach.

W razie zamianowania w drodze konkursu lub przeniesienia z urzędu do innego okręgu nie traci lekarz okręgowy już stabilizowany praw z tego tytułu nabytych.

Opłata wkładek 3% trwa najdłużej przez lat 35 i uiszczoną być ma w ratach miesięcznych z góry.

Opłaty 3% do funduszu emerytalnego ściągane być mają przez Wydziały powiatowe przy wypłacie płac miesięcznych lekarzom okręgowym i wraz z opłatami tej samej wysokości, przypadającemi z funduszu powiatowego, przesyłane do kasy Wydziału krajowego w ratach kwartalnych najpóźniej do dni 8 po upływie każdego kwartału.

Opłata wkładki jednorazowej od dekretu nominacyjnego uiszczoną być może w ratach miesięcznych po 10 K.

W czasie opróżnienia posady aż do chwili ponownego obsadzenia ustaje wpłata wkładek emerytalnych tak z funduszu powiatowego, jak i krajowego.

Opłata wkładek powyższych ustaje również z chwilą przeniesienia lekarza okręgowego w stały lub czasowy stan spoczynku, a w tym ostatnim

wypadku rozpocznie się dopiero z dniem objęcia napowrót czynnej służby przez lekarza okręgowego.

Lekarz okręgowy, który uiścił opłaty 3% w jednym okręgu, nie będzie ich opłacał za ten sam czas w drugim okręgu, w którym bezpośrednio objął posadę.

Do § 4.

Fundusz pensyjny dla lekarzy okręgowych, utworzony ustawą z dnia 12. maja 1909 Nr. 68 Dz. u. i rozporz. kraj. będzie prowadzony i zarządzany przez Wydział krajowy oddzielnie.

Wpływające z opłat emerytalnych, wymienionych w § 3 lit. a, b, c, d i e wzmiankowanej ustawy dochody będą w pierwszym rzędzie użyte na pokrycie wszelkich zobowiązań wynikających z powyższej ustawy, pozostałe zaś nadwyżki fruktyfikowane czasowo w sposób, jaki Wydział krajowy uzna za odpowiedni.

Do § 5.

Lekarzom, którzy bezpośrednio przed nominacyą na lekarza okręgowego pozostawali w czynnej służbie przy szpitalach krajowych lub powszechnych, policzonym będzie przy przeniesieniu w stan spoczynku (stały lub czasowy) okres tej służby, a to najwyżej lat 10, jeśli uiszczą przepisane 3% wkładki od płacy pobieranej w chwili nominacyi na posadę lekarza okręgowego.

Do § 8.

We wszystkich wypadkach odnoszących się do skonstatowania stanu zdrowia lekarza okręgowego, Wydział krajowy wydeleguje 2 doktorów medycyny, którzy po zbadaniu wydadzą orzeczenie na piśmie.

W razie orzeczeń niezgodnych może Wydział krajowy wydelegować do zbadania jeszcze trzeciego lekarza.

Koszta badań lekarskich w przypadku w § 8 al. a. ustawy określonym ponosi interesowany lekarz okręgowy, we wszystkich zaś innych przypadkach fundusz, z którego ma być wymierzoną emerytura.

Do § 12.

Lekarzowi okręgowemu, który przed stabilizacyą opuszcza posadę, należy się zwrot wkładek emerytalnych.

Do § 13.

Lekarz okręgowy, który wstępuje w związki małżeńskie w czasie czynnej służby, winien po zawarciu małżeństwa donieść o tem Wydziałowi krajowemu do czterech tygodni i przedłożyć metrykę ślubu.

Podania o przyznanie pensyj wdowich po lekarzach okręgowych i zaopatrzenia dla sierót wnoszone być winny do Wydziału krajowego za pośrednictwem tego Wydziału powiatowego, w którego obrębie zmarły lekarz okręgowy pozostawał ostatnio w czynnej służbie.

Do podań odnośnych dołączyć należy metrykę ślubu, metrykę śmierci męża, metrykę urodzin dzieci, świadectwo wspólności małżeńskiej i dekret nominacyjny względnie emerytalny.

Do § 21.

Lekarzom okręgowym, mianowanym przad wejściem w życie ustawy emerytalnej a pozostającym w czynnej służbie dłużej niż lat 10, może być policzonym czas w tej służbie spędzony, najwyżej jednak za 10 lat wstecz od chwili wejścia w życie tej ustawy, jeżeli wniosą stosowną prośbę.

W takim razie winni są uiścić 3% wkładki przypadające za policzony okres służby, mogą jednak uzyskać zezwolenie na spłatę tych wkładek w 12 względnie 24 ratach miesięcznych, a to obok spłaty wkładek bieżących.

W opłatach za policzone lekarzowi okręgowemu lata służby przed wejściem w życie niniejszej ustawy, partycypują w równej mierze fundusze powiatowe odnośnych powiatów (pro rata temporis) jeżeli lekarz okręgowy w ciągu tych lat pełnił służbę w kilku powiatach, tudzież fundusz krajowy.

Lwów, dnia 29. grudnia 1911.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego.
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Nr. 11.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 23. stycznia 1912 L. 9528, w przedmiocie zezwolenia gminie Czudec powiat Strzyżów na pobór opłat gminnych od trunków.

Po myśli postanowień ustawy z dnia 28. września 1910 Dz. u. kr. Nr. 208 Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie zezwala gminie Czudec pobierać do końca roku 1919 pod warunkami i w sposób unormowany rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 2. grudnia 1910 Dz. u. kr. Nr. 231 następujące opłaty gminne:

1. od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 8 (ośm) h od litrostopnia alkoholu czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 8 (ośm) K.

2. od jednego hektolitra araku, rumu, ponczowej esencyi, śliwowicy, likieru, rozolisu i wszystkich innych słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć za pomocą alkoholometra po 8 (ośm) K.

3 od jednego hektolitra piwa po 2 (dwie) K.

4. od jednego hektolitra miodu po 12 (dwanaście) K.

Okręg poborowy tych opłat stanowić ma gmina administracyjna Czudec.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Nr. 12.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 25. stycznia 1912 L. 11.620, w przedmiocie zezwolenia gminie Przemyślany powiat Przemyślany na pobór opłat gminnych od trunków.

Po myśli postanowień ustawy z dnia 28. września 1910 Dz. u. kr. Nr. 208, Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie zezwala gminie Przemyślany na pobór do końca r. 1918 pod warunkami i w spo-

sób unormowany rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 2. grudnia 1910 Dz. u. kr. Nr. 231 następujących opłat gminnych:

I. od napojów spirytusowych, miodu, wiśniaku, maliniaku i poziomczaku do końca roku 1918 w następującej wysokości:

1. od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 22 (dwadzieścia dwa) h od litrostopnia alkoholu, czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 22 (dwadzieścia dwie) K.

2. od jednego hektolitra araku, rumu, koniaku, ponczowej esencyi, likieru, rozolisu i wszystkich innych słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć za pomocą alkoholometra po 11 (jedenaście) K.

3. od jednego hektolitra miodu, wiśniaku, maliniaku i poziomczaku po 24 (dwadzieścia cztery) K.

II. od piwa:

a) w czasie do końca roku 1914 w wysokości 3 (trzy) K 40 h od jednego hektolitra, jeśli i jak długo w tym czasie suma wszystkich autonomicznych dodatków do podatków bezpośrednich wynosić lub przewyższać będzie 150% tych podatków.

b) w czasie od 1. stycznia 1915 do końca roku 1918 w wysokości 2 (dwu) K od jednego hektolitra.

Okręg poborowy tych opłat stanowić ma gmina administracyjna Przemyślany.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Nr. 13.

R o z p o r z ą d z e n i e

Wydziału krajowego z dnia 27. stycznia 1912 L. 13.020, w przedmiocie zezwolenia gminie Krzeszowice powiat Chrzanów na pobór opłat gminnych od trunków.

Po myśli postanowień ustawy z dnia 28. września 1910 Dz. u. kr. Nr. 208, Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie zezwala gminie Krzeszowice do końca roku 1914 pod warunkami i w sposób unormowany rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 2. grudnia 1910 Dz. u. kr. Nr. 231 następujące opłaty gminne:

1. od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 13 (trzynaście) h od litrostopnia alkoholu czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 13 (trzynaście) K.

2. od jednego hektolitra rumu, likieru i wszystkich innych słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć za pomocą alkoholometra po 10 (dziesięć) K.

3. od jednego hektolitra piwa po 3 (trzy) K, jeśli i jak długo w tym czasie suma wszystkich autonomicznych dodatków do podatków bezpośrednich wynosić lub przewyższać będzie 125% tych podatków.

4. od jednego hektolitra miodu po 10 (dziesięć) K.

Okręg poborowy tych opłat stanowić ma gmina administracyjna Krzeszowice.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Nr. 14.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 20. stycznia 1912 L. 5013, w sprawie przedłużenia obszarowi dworskiemu w Stanisławczyku koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostu na rzece Styrze.

Na mocy § 7 ustawy z dnia 10 grudnia 1907 Dz. u. kr. Nr. 155, Wydział krajowy Krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem przedłuża obszarowi dworskiemu w Stanisławczyku na dalszych lat pięć koncesyę z dnia 6. maja 1899 Dz. u. kr. Nr. 62/III do pobierania opłat mytniczych od mostu na rzece Styrze w wysokości i pod warunkami w tej koncesyi wymienionymi.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.